

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De Reformatione Religiosorum Libri Tres

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

X. Cùm se iactant viuere, vt patres eorum, distinguit de bonis & malis patribus; & admonet ne temerariè iudicet quis de locis deformatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45728)

cem, docetur in regulâ & statutis eorum. Cùm igitur reformatio ad hanc vnitatem principaliter tendat, dicere quòd reformare est Ordinem diuidere, infania plenum est & amentia; imò reformatè viuere, est viuere; & ordinare se in Dei exercitu, ducem sequendo sui Fundatoris, est victoriam contra hostes obtinere. Sic enim de deuotissimâ Religione primitiuae Ecclesiae dicitur: *Erant vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Ceterorum autem nemo audebat se coniungere illis: sed magnificabat eos populus. Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum.* Act. 5. 24. Et ita hodie fit, vt docet experientia, tam apud Religiosos, quàm apud Sanctimoniales benè reformatas; quidquid dicant conformatores saeculi, & reformatorum æmuli.

CAPVT X.

Cùm se iactant viuere, vt patres eorum, distinguunt de malis & de bonis patribus; & admonet ne temerariè iudicet quis de locis deformatis.

AD septimum motiuum, in quo auctoritatem præcedentium Patrum in suo Ordine allegant, qui taliter vixerunt, vt viuunt ipsi; respondetur eis, quòd aut lo-

E

quon-

quuntur de primis sui Ordinis Patribus, aut de modernis transgressoribus. Si de primis, quod non credo, quia aliàs loquentes vt Iudæi perfidi, eisdem datum mererentur responsum à Christo recipere. Nam Iudæi Christo primo reformatori resistentes, dixerunt: *Pater noster Abraham est.* quibus respondit Christus: *Si filij Abrahæ estis, opera Abrahæ facite.* vbi Glossa: Factis probate, non verbis. Et S. Thomas in Postillâ super eodem dicit: Signum hoc ponit Christus debitæ filiationis; signum quippe debitæ filiationis est, quòd aliquis assimiletur ei, cuius est filius. Sicut enim filij carnales, vt plurimum solum secùdum carnem assimilantur patribus: ita & filij spirituales, si sunt verè filij, debent spirituales parentes imitari, secundum illud ad Ephes. 5. *Imitatores Dei estote, sicut filij charissimi.* Deformati autem Religiosi opera patrum suorum primitiuorum non faciunt, ergo non sunt filij eorum, nec gloriari possunt de patribus suis. Vnde Christus tales filios alloquitur tamquam illegitimos, sicut Iudæis dixit peccatoribus: *Ne cæperitis dicere; Patrem habemus Abraham: sed facite fructus dignos penitentia, quia iam securis ad radicem arboris posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.*

Ioan. 8. 39.

S. Tho. in
8 c. Ioan.
lect. 5. io. 14

Ephes. 5. 1.

Luc. 3. 8.

tetur. Si prætereà reformationis inimici ite-
 ratò cum Iudæis replicauerint, dicendo:
Nos ex fornicatione non sumus nati: unum Ioan. 8. 41.
patrè habemus Deum: audiant tales Christi
 quod sequitur responsum: *Si Deus pater ve-*
ster esset, diligeretis utique me. Ego enim ex
Deo processi, & veni; neque enim à meipso
veni, sed ille me misit. Quare loquelã meam
non cognoscitis? Quia non potestis audire
sermonem meum. Vos ex patre diabolo estis,
& desideria patris vestri vultis facere. Ille
homicida erat ab initio, & in veritate non
stetit. Nouit Altissimus, norunt etiam refor-
 mationem practicantes, quàm veraciter di-
 cta Christi verba locum habeant in inuitis
 & Religiosis rebellibus. Porrò si tales pro
 auctoritate allegant Patres moderni tem-
 poris, qui essentialia transgressi sunt, & præ-
 cepta sui Ordinis, hoc primum responsum
 habeant, quòd mortuorũ (de quorum vitiis
 apertè non constat) iudicium cordium cog-
 nitori committendum est, non temerè à vi-
 uis definiendum, quo animo plura regulæ
 & constitutionum non obseruauerint. Piè
 enim credi potest, multos animum habuisse
 ea seruandi; si hi, cum quibus degerant, Præ-
 lati, ea omnino seruanda mandauissent, &
 multitudo fratrum (sine quã plures cærimo-
 niæ seruari nequeunt) talia practicassent;

nullique dubium, quin semper aliqui in quibusdam monasteriis seruauerint tria essentialia, modis eis possibilibus, & alias duras Ordinis plures carimonias, quemadmodum hodie in utroque sexu, in multis reperitur locis quam plurimum deformatis. Imò pro præfenti, omnes in non reformatis existentes monasteriis iudicare transgressores suæ regulæ, superbiâ non caret, aut ei est proximum. Hac tentatione agitabatur ille olim Religiosorum typus perfectissimus Elias, qui Domino quærenti quid in solitudine ageret, ilicò respondit dolendo super deformatibus populi Israëlitici: *Zelo*, inquit, *zelatus sum pro Domino exercituum: quia reliquerunt pactum tuum filij Israël. Altaria tua destruxerunt, & Prophetas tuos occiderunt gladio, & relictus sum ego solus, &c.* Cui Dominus: *Reliqui mihi in Israël septem millia virorum, quorum genua non sunt curuata Baal.* Vbi Glossa, & est Rabani, Tanto, inquit, Prophetæ difficile fuit agnoscere in hoc mundo famulos remansisse Deo; sed qui humilis occulta Dei nouerat, elatus etiam aperta nesciebat. Vnde certum est, quòd humilitatis radio se illuminat, qui aliorum bona subtiliter pensat: quia dum ea quæ ipse fecerat, facta foris & ab aliis conspicit, eum, qui de singularitate intus

erum-

3. Reg. 19.
14.

Rabanus.

erumpere nititur, superbix tumorem premit. Hinc est, quod voce Dei ad Eliam solum se æstimantem dicitur: *Reliqui mihi septem millia virorum.* vt dum non solum se remãssisse cognosceret, elationis gloriam, quæ ei de singularitate surgebat, declinaret. Sic etiam eandem auctoritatem Apostolus ad Rom. II. allegat contra quosdam in hæc verba: *Numquid repulit Deus populum suũ?* Rom. II. I. *Absit. Nam & ego Israëlita sum ex semine Abrahæ, de tribu Benjamin. Non repulit Deus plebem suam quam præsciuit. An nescitis in Eliã quid dicit Scriptura? Et sequitur: Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curuauerunt genua ante Baal. Sic ergo & in hoc tempore, reliquix secundum electionem gratiæ Dei saluæ factæ sunt.* Si autem pro se allegauerint patres, suæ regulæ & statutorum transgressores, & inobedientes suis Superioribus in licitis; responsum accipiant tales, Philosophi dicentis: Quod multiplicare inconuenientia, non est soluere argumenta, & vno dato inconuenienti, multa sequuntur; errorque paruus in principio, maximus in fine erit. Lugeant potius taliū filij pro patribus, dicentes cum Ieremiã illud Thren. 5. *Patres nostri peccauerunt, & non sunt, & nos iniquitates eorum portauimus.* & cum Psalmistã: *Peccauimus* Psal. 105, 6

cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Nec mirum si patres eorum comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Veniant iam in reformatione potius vaticinia Prophetæ, quibus

Ier. 31. 29. dicit Ieremias 31. In diebus illis non dicent ultra; Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt: sed vnusquisque in peccato suo morietur; quia omnis homo qui comederit vnam acerbam, obstupescunt dentes eius. Super quo Glossa, & est

*Greg. li. 11.
Mor. c. 18.*

B. Gregorij: Quid est vna acerba nisi peccatum? Vna quippe acerba, est fructus ante tempus. Quisquis enim presentis vitæ delectationibus satiari desiderat, quasi fructus ante tempus comedere festinat. Qui igitur vnam acerbam comedit, dentes eius obstupescunt: quia qui presentis mundi delitiis pascitur, in tantum sensus eius ligantur, ut iam spiritualia manducare, id est, intelligere nequeant; quia vnde in exterioribus delectati sunt, inde in intimis obstupescunt: & dum peccato anima pascitur, panem iustitiæ edere non valet, quia ligati dentes ex peccati consuetudine, iustum quod intus sapiat, non possunt edere. Nec mirum, quia tali nihil plus libet agere, quam se maligno conformare sæculo.